

KDB 144

NVE 1129
V 1921

KONSESJON

FOR

SELBU KOMMUNE

PÅ

REGULERING AV SLINDVATNENE

MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 17 SEPTEMBER 1920.

Ved kongelig resolusjon av 17de september 1920 er det bestemt:

Det tillates i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragreguleringer Selbu kommune å foreta regulering av Slindvatnene mellem kotene 349,0 og 353,0 i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 17de september 1920 inntatte betingelser.

Betingelser

for

regulering av Slindvatnene.

(Fastsatt ved kgl. res. av 17de september 1920).

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vannfall der ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringen eller blir medeier i reguleringsanleggene gjelder konsesjonen for disses vedkommende i femti år fra konsesjonens datum.

Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vannfallseieres andele i reguleringsanleggene staten uten vederlag.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras. De utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etterat konsesjon er gitt, skal staten kunne innløse de andele av anleggene, der måtte tilhøre andre enn staten eller norske kommuner. Benytter staten sig ikke herav skal den i det 10de år derefter ha samme adgang og således videre hvert 10de år. Bestemmelsen om innløsning må være meldt vedkommende eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne således, at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus ansettes til, hvad de bevislig har kostet ved erhvervelsen, mens annet tilbehør takseres efter den tekniske verdi efter skjønn på statens bekostning. Av den således fastsatte sum for det hele anlegg utbetales vedkommende eier en anpart svarende til hans andel i anlegget.

Forsåvidt angår andele av reguleringsanleggene der på innløsningstiden måtte tilhøre andre enn staten og norske kommuner blir i innløsningssummen å gjøre fradrag for amortisasjon i 50 år av grunnstykker, rettigheter, vannbygningsarbeider og hus.

Anleggene skal ved innløsningen være i full driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn av uvillige menn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre, hvad skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den økning av vannkraften som innvinnes ved reguleringen skal der erlegges følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. natur hk.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 1,00 pr. natur hk.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets vannføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes år om annet ved tidligere tillatte reguleringer i vassdraget. Ved beregning av økningen forutsettes det, at magasinene utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvundne økning av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreer efterhvert som den ved reguleringen innvundne vannkraft tas i bruk.

4.

For den i punkt 3 omhandlede økning av vannkraften skal der erlegges en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 2,00 for hver ved reguleringen innvunnen natur hk. Godtgjørelsen blir å erlegge etterhvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

5.

Nærmeré bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3, godtgjørelse etter post 4 og om kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 21, blir forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle å gi av vedkommende regjeringsdepartement. Avgifter og godtgjørelsen har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse.

6.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av vedkommende departement. Anleggene skal utføres på en solid måte. Deres utførelse såvel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

7.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år, etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en yderligere frist av 5 år.

I fristerne medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

8.

Arbeidet skal såvidt mulig utføres ved funksjonærer og arbeidere, som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Norsk arbeide og norsk materiell anvendes forsåvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere enn 10. — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler, når særegne hensyn gjør det påkrævet.

9.

Forsikring tegnes såvidt mulig i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

10.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedetfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet efter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for, at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser, som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning, som er knyttet til anlegget.

12.

Såfremt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidernes utførelse av det offentlige finnes nødvendig, plikter konsesjonæren å utrede utgiftene derved.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

14.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrum — alt efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til ianledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

15.

Konsesjonæren er forpliktet til, i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer, å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter antas å bli særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, broer og kaier, som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, forsåvidt departementet finner, at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

Konsesjonæren skal ombygge veier, broer og kaier, hvor dette nødvendig gjøres ved reguleringen. Videre skal han utføre de foranstaltninger, som fylkesveistyret finner nødvendig for såvidt mulig å avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten måtte opstå på is- og vinterveier.

Fylkesveistyrets avgjørelse kan innankes for departementet.

16.

Konsesjonæren plikter i den utstrekning departementet måtte forlange å anlegge og drive fiskeutklekningsanstalter i vassdraget. Planer og nærmere bestemmelser herfor fastsettes av departementet.

17.

Ved damanlegget skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne sig i den bruk av anlegget, som skjer i krigstid.

18.

Reguleringsdammen skal manøvreres overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. Norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes, før manøvreringsreglementet er fastsatt.

19.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevet, og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige. Den tillatte opdemningshøide og den tillatte laveste tapningsgrense betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter, som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om, hvordan målingene er utført.

20.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt, og han skal vederlagsfritt avgi fornødent driftsvann til mulige senere kanalanlegg for statens regning.

21.

Til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, kan der etterhvert som utbygning skjer, kreves avgitt av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3): For vannfall nedenfor Selbusjøen inntil 45 procent og for vannfall ovenfor Selbusjøen inntil 10 procent. Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 procent av kraften beregnet på samme måte.

Kraften avgis i den form, hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonene eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lock-out, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Herunder regnes med gjennomsnitt for samtlige samme vannfallseier tilhørende vannkraftsanlegg. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledningen til no-

gen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leiere av lignende kraftmengder ved konsesjonærens anlegg under samme forhold.

Eieren har for levering av inntil 10 procent kraft til kommunene og 5 procent til staten, rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. For levering av yderligere kraft til kommuner kan eieren forlange et varsel av 3 år.

For 20 procent av den til kommuner betingede kraft må begjæring om avståelse være fremsatt innen en frist av 5 år fra konsesjonens datum og for 15 procent innen 15 år derefter.

Krav som senere måtte fremkomme kan alene forlanges imøttekommet etterhvert som kraften blir ledig.

For de resterende 10 procent til kommunene og statens 5 procent gjelder ingen frist for fremsettelse av begjæring.

22.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tilladelse til å benytte driftsvann som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

23.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe sådanne anordninger ved anlegget og i til-

felle i vassdraget nedenfor dette samt å avgi vann i sådan utstrekning, at den almindelige ferdsel og fløtning forulempes så litet som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke forføininger han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Skade eller ulempe på ferdselen eller fløtningen, som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

24.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstillede betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier.

25.

Alle heftelser, som hviler på anlegget, faller bort, hvis og når staten i henhold til post 2 innløser anlegget.

26.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelse.

Manøvreringsreglement for regulering av Slindvatnene.
(Fastsett ved kongelig resolusjon av 26de mai 1922).

3
NVE/1330
V 1922

1.   Överste reguleringsgrense er   kote 353 m.
          Laveste   "-   "   "   349 "
- Reguleringshøide _____ 4,0 m.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige merker som skal godkjennes av det offentlige.

2.   Der avgis det til den almindelige flötning növendige vann overensstemmende med de ved overenskomst eller skjön fastsatte bestemmelser.

3.   Vannstanden maa ikke overstige kote 353,50 m.o.h. uten at bunnlukene er helt aapnet. Nevnte kotehöide skal betegnes ved et fastmerke som det offentlige godkjenner.

Det skal ved manøvreringen has for öie at flomvannföringen i vassdraget saavidt mulig ikke förökes. Heller ikke maa dets naturlige lavvannföring förminskes til skade for andres rettigheter.

Forövrig kan - saalenge Selbu kommunes fall er det eneste utbyggede i Slindelven - vannslipningen foregaa efter dets behov. De närmere regler for slipningen efterat der er bygget ut andre fall i elven blir senere aa bestemme.

4.   Til aa forestaa manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende regjeringsdepartement.

Han skal bo i dammens umiddelbare nærhet og ha telefon i sin bolig.

5.   Det skal paasees at flomlöpene (overlöpene) ikke hindres av is eller lignende, saet at dammen til enhver tid er i god stand.

6.   Der föres protokoll over dammens manøvrering, avleste vannstander samt observeres og noteres om det maatte forlanges regnmengder, temperatur m.v. Av denne protokoll sendes ved hver maanedes utgang avskrift til vassdragsdirektören.

7.   Mulig tvist om dette reglements forstaaelse blir aa avgjöre av vedkommende regjeringsdepartement.

8.   Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til aa uttale sig.
